

ชื่อผลงานการวิจัย	การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชา ยะลา ปีการศึกษา 2564
ชื่อผู้วิจัย	นายชุลกิพลีย์ สหสันตวิตรกุล
ตำแหน่ง	ครู
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การบริหารการศึกษา
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชา อำเภอเมือง จังหวัด ยะลา เลขที่ 1 ถนนเทศบาล 3 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา Email : phadung yala @hotmail.co.thhttp://www.pdc.ac.th
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2564
ประเภทงานวิจัย	ประเภทการเรียนการสอน (ชั้นเรียน)

บทคัดย่อ (Abstract)

การทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชา ยะลา ปีการศึกษา 2564 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นปวช.1 2) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นปวช.1 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดย การเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานจำนวน 15 แบบฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อแบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre - test Post - test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ของนักเรียนชั้นปวช.1 โดยรวมอยู่ในระดับดี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.43 / 86.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80 / 80
2. ผลที่เกิดกับนักเรียน หลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นปวช.1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.47

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา (บทที่ 1)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ

และความสัมพันธ์ที่ติดต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคม ประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศ ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทาง เศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติ ล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 37)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น จากสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาทั่วประเทศ พบว่า นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีปัญหาการอ่านไม่ ออก เขียนไม่ได้มีจำนวน 79,358 คน คิดเป็นร้อยละ 12.45 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 จึงจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยอ่านออกเขียนได้ครบ 100 % นักเรียนระดับปวช. 1 - 3 ชั้นเพื่อสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยให้ทุกสถานศึกษา จัดการเรียน การสอนเน้นนักเรียนอ่านออกเขียนได้ 100 % ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ก็ยังมีนักเรียนชั้นปวช.1 บางคนที่ยังอ่านหนังสือไม่คล่อง

จากข้อมูลสภาพปัญหาความสำคัญ และหลักการดังกล่าวควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวครูผู้สอนควรมีการศึกษาหาวิธีปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ให้ทั้ง ความรู้ทักษะการคิดความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมๆ กัน มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้เกิดการ เรียนรู้ เกิดความแม่นยำ จดจำง่าย และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จัดระบบเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

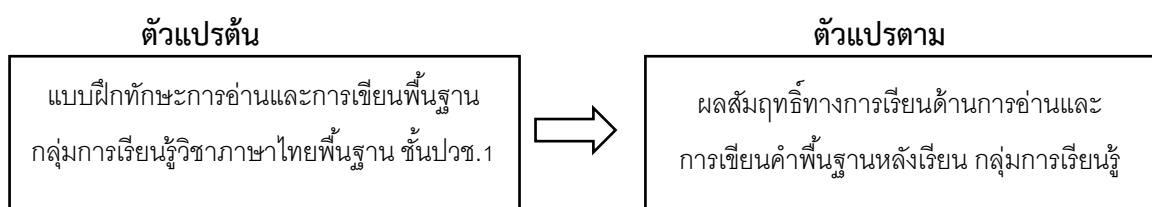
ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยพร้อมทั้งวัดและประเมิน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา พบว่าในปีการศึกษา 2564 นักเรียนมีปัญหาทางการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง และอ่านไม่ออก เมื่อ นักเรียนเขียนสะกดคำไม่ได้ ย่อมส่งผลให้อ่านไม่ออกตามมาด้วยสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ ทาง การเรียนของนักเรียนต่ำ และการที่นักเรียนอ่านไม่ออกเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ยังมีผลกระทบต่อไปในการเรียน การสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นอีกด้วย

ผู้วิจัยได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษาหานวัตกรรมทั้งเก่าและใหม่นำมาแก้ปัญหา จึงพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะจะทำให้สามารถแก้ปัญหา ดังกล่าว ได้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำของนักเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ของนักเรียนระดับชั้นปวช.1
2. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ของนักเรียนระดับปวช.1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา อยู่ในระดับดี
2. ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยพื้นฐาน มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับดี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหรือการเขียน
2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ระดับปวช.1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการฝึกปฏิบัติด้านการอ่านและการเขียน จำนวน 15 แบบฝึก

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 2)

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ดังนี้
อัมพร อังศรีพวง (อ้างในวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2562 : 94-95) ได้ให้แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว โดยการฝึกทักษะแต่ละอย่างให้แม่นยำ แล้วจึงฝึกทักษะทั้ง 5 ให้สัมพันธ์กันและส่งเสริมการคิด ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์
2. ฝึกทักษะทางภาษาต่างๆ และบ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ และหมั่นฝึกฝนทบทวนอยู่เสมอ ครูผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง
3. ฝึกให้ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการใช้ภาษาและรู้จักวัฒนธรรมทางภาษา
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ

วรรณิ โสภประยูร (2562 : 193-194) ได้อธิบายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับอาชีวศึกษาคควรคำนึงถึงจุดประสงค์ความพร้อมของผู้เรียน ควรให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และมีการฝึกฝนทางภาษา มีการบูรณาการสอนกับวิชาอื่นๆ ตามความเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุดเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดตัดสินใจเอง รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่เสมอ ควรใช้การสอนหลายๆ วิธีนอกจากนี้ครูควรสอดแทรกคุณธรรม และให้รู้จักการทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพการเรียนการสอนนอกจากจะมีความสำคัญในตัวเองแล้วยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนวิชาอื่นๆ ได้อีก ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทยจึงไม่น่าจำกัดอยู่เฉพาะในชั่วโมงภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2551 กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง จากแนวคิดดังกล่าวสรุปว่า แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยจัดกิจกรรมการเรียนการ

สอนภาษาไทยในระดับอาชีวศึกษาควรคำนึงถึงจุดประสงค์ความพร้อมของผู้เรียนควรให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และมีการฝึกฝนทางภาษา มีการบูรณาการสอนกับวิชาอื่นๆ ตามความเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดตัดสินใจเอง รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่เสมอ ควรใช้การสอนหลายๆวิธี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มะลิ อาจวิชัย (2562 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน แม่กด แม่กบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการทดลองพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 84.02/80.26 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พนมวัน วรตลย์ (2562 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นปวช.1 พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 87.74/82.11 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บรรจง จันทรพันธ์ (2562 : 94-100) ได้พัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นปวช.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นปวช.1วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นปวช.1ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.98/82.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.692 ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 60.92 และนักเรียนมีความพอใจต่อแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

มนทิรา ภัคตินรงค์ (2562 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นปวช.1 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษางานวิจัยแสดงให้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ระเบียบวิธีวิจัย (บทที่ 3)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นปวช.1 ภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 2 ห้องเรียนมีนักเรียนทั้งหมด 42 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นปวช.1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

วิทยาลัยอาชีวศึกษามงคลประชาชนยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตเนื้อหาสาระ

ระยะเวลาในการศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 15 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ วิชาภาษาไทยการอ่านและการเขียน คำพื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 15 แบบฝึก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นปวช.1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกปฏิบัติด้านการอ่านและการเขียน จำนวน 15 ชุด

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ชั้นปวช.1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยชั้นปวช.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) วิทยาลัยอาชีวศึกษามงคลประชาชนยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

1.2 ศึกษาหลักสูตร ค้นคว้าข้อมูล คู่มือการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรวิทยาลัยอาชีวศึกษามงคลประชาชนยะลา พุทธศักราช 2551 ตามหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับการจัดทำหน่วยการเรียนรู้

1.3 ศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ชั้นปวช.1 จากเอกสารต่าง ๆ

1.4 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย (20000-1101) ชั้นปวช.1 จำนวน 15 ชุด

1.5 สร้างแบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ชั้นปวช.1 โดยถามครอบคลุมองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ 5 ด้านคือ

- 1) จุดประสงค์
- 2) เนื้อหา
- 3) รูปแบบ
- 4) การใช้ภาษา
- 5) การวัดและประเมินผล

1.6 นำแบบฝึกทักษะพร้อมแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ ความถูกต้องของภาษา

2. การสร้าง แบบแผนการทดลองและขั้นตอนการทดลอง

2.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design เสริมพงศ์ วงศ์กมลไสย (25560 : 57) โดยมีลักษณะการวิจัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้รายงานได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะ การอ่าน และเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผดุงประชายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 15 คน ใช้เวลาในการดำเนินการ 15 ชั่วโมง ไม่รวม เวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

- ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้บันทึกคะแนนการทำกิจกรรมกลุ่มและการทำแบบฝึกทักษะไว้ทุกครั้ง

- เมื่อดำเนินการสอนครบทุกแผนแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1.การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร P ของบุญชม ศรีสะอาด (2560 : 104)

$$\text{สูตร } P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตรของ บุญชม ศรีสะอาด(2561 :

105)

$$\text{สูตร } \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนนักเรียน

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร S.D. ของ บุญชม ศรีสะอาด (2561 : 106)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x^2 แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (บทที่ 4)

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
3. วิเคราะห์หาคะแนนเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

สรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะ (บทที่ 5)

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ปีการศึกษา 2564 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รายงานได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
 \bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

2. ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้รายงานได้ดำเนินการตามลำดับชั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน วิชาภาษาไทย พื้นฐาน (20000-1101) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มการเรียนรู้วิชา

ภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ชั้นปวช.1 ตามเกณฑ์ 80 / 80 ปรากฏผล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย และร้อยละ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นปวช.1

แบบฝึกหัด	คะแนนเต็ม	\bar{x}	ร้อยละ
แบบฝึกทักษะที่ 1	10	8.63	86.3
แบบฝึกทักษะที่ 2	10	8.16	81.6
แบบฝึกทักษะที่ 3	10	8.97	89.7
แบบฝึกทักษะที่ 4	10	8.97	89.7
แบบฝึกทักษะที่ 5	10	8.56	85.6
แบบฝึกทักษะที่ 6	10	7.84	78.4
แบบฝึกทักษะที่ 7	10	7.05	70.5
แบบฝึกทักษะที่ 8	10	8.66	86.6
แบบฝึกทักษะที่ 9	10	9.05	90.5
แบบฝึกทักษะที่ 10	10	9.08	90.8
แบบฝึกทักษะที่ 11	10	9.37	93.7
แบบฝึกทักษะที่ 12	10	9.06	90.6
แบบฝึกทักษะที่ 13	10	8.43	84.3
แบบฝึกทักษะที่ 14	10	8.62	86.2
แบบฝึกทักษะที่ 15	10	8.25	82.5
รวม	150	8.53	85.83

จากตารางที่ 2 แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นปวช.1 จำนวน 15 แบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ย 8.58 คิดเป็นร้อยละ 85.83 ดังนั้น แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
ก่อนเรียน	15	30	266	15.64	52.15
หลังเรียน	15	30	441	25.94	86.47

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย จากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 15.64 คิดเป็นร้อยละ 52.15 ทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 25.94 คิดเป็นร้อยละ 86.47 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านการเขียนคำในภาษาไทยสูงขึ้น

สรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะ (บทที่ 5)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นปวช.1 มีประสิทธิภาพ 85.83 / 86.47 ซึ่งกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน วิชาภาษาไทยพื้นฐาน(20000-1101) ของนักเรียนชั้นปวช.1 พบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นปวช.1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 85.83/86.47 หมายถึงนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานทั้ง 15 แบบฝึก คิดเป็นร้อยละ 58.83 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 86.47 แสดงว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นปวช.1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน80/80 ที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้รายงานได้ศึกษาวิธีการและขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ผ่านการตรวจ แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องและประเมินความถูกต้องเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการทำแบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น จดจำความรู้ได้นานและคงทน รวมทั้งพัฒนาความรู้ทักษะและเจตคติด้านต่าง ๆ ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สร้าง แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นปวช.1 ตามแนวทางการสร้างแบบฝึกทักษะที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่ปัญหาและความต้องการ วิเคราะห์เนื้อหาและทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาย่อยแล้ว ดำเนินการสร้างตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี ของสุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2555 : 60-61) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะที่ดีควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยา การเรียนรู้ ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม สอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ และคำสั่งชัดเจน และ ฐานียา อมรพลัง (2557: 78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบน่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่สร้างความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ แบบฝึกทักษะการอ่าน

และการเขียนสะกดคำ กลุ่มการเรียนรู้วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นปวช.1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกทักษะที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้นำเอากิจกรรมต่าง ๆ มาจัดให้สอดคล้องกันในแต่ละแผน ซึ่งประกอบด้วย เกม ภาพ เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่จะส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันโดยถือว่าสื่อแต่ละอย่างให้คุณค่าแตกต่างกันจากเหตุผลดังกล่าวแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นปวช.1 จึงเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนมวัน วรตลย์ (2559 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นปวช.1 พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 87.74/82.11 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตรงกับงานวิจัยของนิลวรรณ อัดติ (2560 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการผันวรรณยุกต์ โดยใช้แบบฝึกทักษะชั้นปวช.1วิทยาลัยเทคนิคโยธยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะและแบบสอบถามความพึงพอใจ พบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ87.85/80.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ สุรรัตน์ สหสันตวิมล (2560 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำจากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลยะรัง อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี สำนักรงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ในปีการศึกษา 2560จำนวน 21 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงซึ่งกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ83.98/84.46 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05ซึ่งเป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นปวช.1 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำสูงขึ้นอาจเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานวิชาภาษาไทยพื้นฐานชั้นปวช.1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงซึ่งได้เรียนรู้ที่ละน้อยตามขั้นตอนที่ครูเตรียมการสอนมาแล้วทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาใหม่ต่อไป

การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ยึดหลักการสอนตามความต้องการของผู้เรียนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนตั้งแต่เริ่มฟังอ่าน พูด และเขียน ตลอดถึงขั้นตรวจผลงานด้วยตนเองนักเรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมมากกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรมและประกอบกิจกรรมด้วยตนเองทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มเพื่อใช้ให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้แบบประสบการณ์เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถในการรับรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน เพราะการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การเลือกเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญควรคำนึงถึงความเหมาะสมของเพศ วัย และระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนด้วยหากเนื้อหาใดที่นักเรียนสนใจนักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นครูผู้สอนภาษาไทยควรนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ประกอบการสอนเนื่องจากแบบฝึกทักษะนี้ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ในระหว่างการทำกิจกรรมจัดกิจกรรมครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำอาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชุดนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนวิทยาลัยอื่น เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขวางมากขึ้น
2. ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะในวิชาภาษาไทยพื้นฐาน เนื้อหาที่เข้าใจยาก หรือเนื้อหาที่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนในกลุ่มทักษะภาษาไทยในแต่ละระดับชั้น เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ
3. ควรมีการสร้างแบบฝึกภาษาไทย ในหน่วยการเรียนรู้อื่นหรือในระดับชั้นอื่น

บรรณานุกรม

- นิลวรรณ อัคติ. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การผันวรรณยุกต์โดยใช้แบบฝึกทักษะ ระดับปวช.1.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2560.
- บรรจง จันทน์พันธ์. การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกด ระดับอาชีวศึกษา. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2562.
- พนมวัน วรดลย์. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5. ปรินญา นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยทักษิณสงขลา, 2562.
- มะลิ อัจฉิชัย. การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราสะกด แม่กน แม่กด แม่กบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ (กศม. ประถมศึกษา) : มหาวิทยาลัยสารคาม , 2562.
- มนทิรา รักดีณรงค์. เรื่องการสร้างแบบฝึกกิจกรรมขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้น ปวช.1 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2562.
- วรรณิ โสสมประยูร. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)หน่วยที่ 8-9. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2562.
- อัมพร อังศรีพวง. คู่มือเสริมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อีรพงศ์การพิมพ์. 2562.